

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΟΡΑΜΑΤΟΣ ΑΝΤΙ ΚΑΤΑΤΟΝΙΑΣ (του Θεοδόση Π. Τάσιου)

✘ **1.** Όσοι, αντιδραστικοί, τριάντα χρόνια τώρα γράφαν για την κατηφόρα, κι εμείς δέν παίρναμε χαμπάρι (έτσι που ήμασταν μεγαλορρήμονες Αντιλαϊκοί λαϊκιστές της πεντάρας), τώρα πιά δέν έχουν κανέναν λόγο να συνεχίσουν να φωνάζουν. Κι ούτε βέβαια να επιχαίρουν μπορούν «σας τα λέγαμε 'μείς». Τώρα, που όλοι τον νοιώσαμε τον πάτο (όλοι, εκτός απ' τους παλαιομερολογίτες αφενός, και τα κομματικά φοιτητικά μαγαζάκια αφετέρου), τώρα λέγω εκείνοι οι «αντιδραστικοί» (τρομάρα στην ορολογία μας), έχουν νομίζω ένα άλλο καθήκον: α) Να συμβάλουν στη συγκέντρωση δυνάμεων, για τη δημιουργία των απαιτούμενων αντισωμάτων, κόντρα στην Ηττοπάθεια. β) Να συμβάλουν σε μια χειροπιαστή Αυτοεκτίμηση, στηριγμένη σε όσα σήμερα δημιουργεί ο Λαός μας, κι όχι σ' όσα χάλαγε μέχρι χθές-ούτε σ' όσα επιστημονικοφανή φούμαρα μας διηγούνταν καμπόσοι.

Κι άς βοηθήσουμε κι εμείς σ' αυτόν τον σκοπόση ημίν δύναμις ολίγη- με δυό προτάσεις πρακτικές (προφανούς νομίζω πολιτικής σημασίας): Πρώτον, μας χρειάζεται ξεκάθαρη παρουσίαση δεδομένων του εκάστοτε μείζονος προβλήματος- αντί για το πέλαγος της «περι» το πρόβλημα φλυαρίας. Και δεύτερον, έχομε ανάγκη απο μια συστηματική συγκέντρωση και προβολή των πολυπληθέστατων πυρήνων «καλής Ελλάδας», που υπάρχουν και θα πληθαίνουν τώρα πιά στη Χώρα μας. Έτσι θα δυναμώνει το Οραμα.

2. Τί θα 'πεί λοιπόν «ξεκάθαρη παρουσίαση των δεδομένων» του κάθε προβλήματος; Θα 'πεί συνοπτική δημοσιοποίηση, απλοποιημένων έστω, των γυμνών ποσοτικών χαρακτηριστικών του θέματος. Και ιδού παράδειγμα. Να καταλάβει ο κόσμος τί είναι το Ασφαλιστικό: Τέσσερα νούμερα μόνον- με πολύ χοντρά ψηφία όμως. Τόσοι δουλεύανε πρίν απο 30 χρόνια (αριθμός), και τόσοι βρίσκονταν τότε στη σύνταξη (αριθμός)-

άρα φτάνανε τα λεφτά. Σήμερα, τόσο δουλεύουνε (αριθμός), αλλά τόσοι πολύ περισσότεροι είναι συνταξιούχοι (αριθμός)- άρα δέν φτάνουνε τα λεφτά. Ναι, ξέρω, υπάρχουν κι άλλες αιτίες (όπως η κακοδιοικησία των Ταμείων, η ετεροχρησία πόρων απ' το αδηφάγο Δημόσιο κ.λπ.)- αλλά δέν πρέπει να πνιγεί το κύριο μήνυμα εξαιτίας των δευτερευόντων.

Άλλο παράδειγμα, το Χρέος: Θα δημοσιεύεται κάθε βδομάδα η καμπύλη του συνολικού δημόσιου χρέους, απ' το 1980 κι ύστερα. Κάθε βδομάδα. Με κόκκινη γραμμή όταν ανέβαινε (ή ανεβαίνει)- με πράσινη γραμμή όταν κατέβαινε (ή κατεβαίνει). Η καμπύλη ξαναπαρουσιάζεται κάθε βράδυ πρίν απ' τα δελτία ειδήσεων στις τηλεοράσεις- κάτι σαν αναγγελία σπουδαίων γεγονότων («με χορηγό επικοινωνίας το κανάλι μας»). Δέν είναι φεύ όλα τα προβλήματα ποσοτικοποιήσιμα- αλλά δέν πειράζει: Αντί των αριθμών, θα ακούσαν μερικές κρουστές φρασούλες, η μιά κάτω απ' την άλλη (εντός μαύρου πλαισίου όμως). Κάτι σαν σκελετός ανάλυσης του προβλήματος. Πάντως όχι μακροσκελείς ανακοινώσεις αρμοδίων και αναρμοδίων, όπου η λεπτομέρεια ή η πονηριά θα κουκούλωναν την ουσία. Παράδειγμα, φρασούλες για τα «κλειστά» επαγγέλματα: «Πιθανολογούμενο άμεσο οικονομικό κέρδος. Πιθανή μείωση δημοσιονομικών εσόδων. Αναμενόμενη ενίσχυση πνεύματος ανταγωνιστικότητας. Πιθανή έκπτωση ποιότητας προσφερομένων υπηρεσιών». Αυτή η λακωνική καλοστημένη ανακοίνωση θα λέγεται «Αναλυτάριο».

Υποστηρίζω ότι το μεγαλύτερο όφελος από μια τέτοια στρατηγική θα είναι η ενθάρρυνση πολιτικής συμμετοχικότητας (ουσιώδους εν ανεπαρκεία) ενός λαού που έτσι κι αλλιώς θα τραφεί με κομματογενή συνθήματα. Γιατί να μὴν προηγούνται οι ρεαλιστικότερες συνοπτικές αναλύσεις των υπευθύνων;

3. Μια τέτοια αυξημένη συμμετοχικότητα στην ουσία των πραγμάτων (αντί για τις κραυγές των οδοφραγμάτων), έχει κι ένα άλλο καλό: Γίνεται και υπόστρωμα του ζητουμένου νέου Οράματος. Διοτι, πράγματι, όταν «ακούς» μόνον (ή όταν κραυγάζεις μόνον) τείνεις προς κατατονία. Ενώ, όταν «βλέπεις» και στριφογυρίζει το μυαλό-σου, κατανοείς και διαβλέπεις. Και για να ενθαρρύνουμε

αυτήν τη δημιουργική τάση, άς αρχίσουμε κάθε μέρα, σε κάθε δημόσιο μέσο (προφορικό, γραπτό ή παραστατικό), άς αρχίσουμε λέω να προβάλομε εμμόνως τα πάμπολλα θετικά γεγονότα που συμβαίνουν στη Χώρα. (Οι συνελεύσεις των Ιδιοκτητών ΜΜΕ και τα σωματεία των Δημοσιογράφων θα δεσμευθούν να το κάνουν κάθε μέρα- πατριωτισμού ένεκεν): θα τα αναζητούμε εμμόνως αυτά τα περιστατικά, αντί να σκαλίζουμε αποκλειστικώς τις πληγές μας. Αμφότερα χρειάζονται. Για να πεισθούν μάλιστα οι μιμιτζήδες ότι καί αυτά «πουλάνε», θα προηγηθεί και πειστικότερη σχετική δημοσιοποίηση.

Λαμπροί φοιτητές (κι ανθεκτικοί Δάσκαλοι) που κάνουν έργο στάθμης, θα προβάλλονται. Θα παρουσιάζονται προοδευτικοί αγρότες (χωρίς τρακτέρ). Το ίδιο και προκομένοι Μετανάστες. Εξοχοί Τεχνίτες θα προσφέρονται ως παραδείγματα. Οι υπάλληλοι των ΚΕΠ (τί νησίδα αριστείας!) θα αναγνωρίζονται. Αφοσιωμένοι Γιατροί θα ευφημίζονται. Αλλά θα περιγράφονται και καλοτελειωμένα τεχνικά έργα που άλλαξαν την εικόνα της Χώρας. Ξεβρομισμένοι τοίχοι ελληνικών Πανεπιστημίων θα επιδεικνύονται. Το καθημερινό έργο των «Αθηναίων εν Δράσει» (κι ακολουθεί το έργο των «Πατρώων», «Θεσσαλονικέων» εθελοντών) θα γνωστοποιείται στα αυτιστικά τμήματα της κοινωνίας μας. Και θα διηγούμαστε και ιστορίες φτωχόπαιδων που διαπρέπουν σήμερα, μέσα κι έξω απ' τη Χώρα. Ολα θα μπαίνουν στο δεξιό πάνω μέρος της πρώτης σελίδας των εφημερίδων (στήλη «Οι καλές Ελλάδες»)- όπως λ.χ. επι εξήντα χρόνια γινόταν στην Πράβντα.

Κοντολογίς, θέλομε να λειτουργήσει η ακατανίκητη δύναμη του παραδείγματος, όπως μας την διδάσκει η κοινωνική Ψυχολογία- αλλ' ακόμη κι η Κυτταρολογία («μιμητισμός»). Δύναμη μεγάλη· κινείστε την.

4. Μερικές εφημερίδες, κάμποσοι ραδιοφωνικοί σταθμοί, λίγοι στην αρχή τηλεοπτικοί σταθμοί- δυό, τέσσαρες, έξη μήνες: Και τότε θα δείτε πώς μια τέτοια «ενημερωτική» αλλαγή θα φέρει μιαν αλλαγή Αξιολογίας, απ' όλο και πιά πολλές κοινωνικές ομάδες. Μήν πιστεύετε στον μύθο των θαυμάτων που

ευαγγελίζονται οι πολιτικές μεγαθεωρίες μέσω οργανωτικών και θεσμικών σχημάτων, απουσία των Ανθρώπων: Πολύ περισσότερα εξαρτώνται απ' την καρδιά και το ήθος των Ατόμων που απαρτίζουν το σύνολο. Και πάντως, μήν πείτε «δέν γίνονται αυτά τα πράγματα»: Διοτι αφενός μέν αυτά γίνονται ευκολότερα απ' ό,τι φαίνεται, και αφετέρου μια τέτοια αρνητική-σας στάση θα συνιστούσε έργω συνενοχήν στην επερχόμενη Κατατονία.

Ο κ. Θεοδόσης Π. Τάσιος είναι ομότιμος καθηγητής του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

(Πηγή: [Το Βήμα](#))

2 Φεβρουαρίου 2011